

Son hằn trên mái tóc

Vết son đỏ hằn trên tóc bạc,
Đôi mắt già dáo dác láo liên,
Bần thần tiếc nuối không yên,
Múa mai ngọn gió bên hiên xâm xì.

Thăm nghĩ mình ngu si quá đỗi,
Đi tin người đáng tuổi cháu con,
Mày ngài, má phấn, môi son,
Lại thương ông lão đã non thất tuần.

Quên căn cước thuyền nhân tỵ nạn,
Hùa kéo bè kết đảng lang thang,
Nhờn như áo gấm về làng,
Vung tiền trợ cấp vênh vang lòe đời.

Gặp khách già ham chơi trống bỏi,
Nàng "chân dài" sành sỏi ra tay,
Chỉ trong nhấp nháy mấy ngày,
Con nai bảy bó rơi ngay vào tròng.

Nàng ỏn ẻn cố công làm nũng,
Một rằng "anh", hai cũng rằng "anh".
Nhìn đôi mắt ướt long lanh,
Hồn già như cưỡi mây xanh mấy tầng.

Con tim héo tung bùng mở hội,
Thăm tự khen đến buổi xế chiều,
Lại còn gặp được "tình yêu",
Hí ha hí hửng quyết liều đưa chân.

Biết bao lần thân nhân ngăn cản,
Bạn bè cùng can gián lắm khi,
Nhưng lòng đã muốn ra đi,
Lo chi tình nghĩa, sá gì trúc mai.

Trau chuốt mảnh hình hài khú đế,
Chung diện đồ như thẻ diễn viên,
Nhướng mày nhíu mắt làm duyên,
Nói cười tựa gã thiếu niên phát cuồng.

Sung sướng được sống chuồng về xứ,
Cho bồ ngày lữ thứ lưu vong.
Cháu con giờ cũng tạm xong,
Tiền già rừng rinh thông dong mặc tình.

Ly dị vợ, một mình giông ruổi,
Đem căn nhà bán vội chia đôi,
Cầm về sắm sửa cơ ngơi,
Chủ quyền cho đứng tên người tình con.

Trốn biệt bạn bè còn kẹt lại,
Vi lòng luôn e ngại gặp người
Cùng nhau chiến đấu một thời,
Nay đang chịu cảnh đổi đời đắng cay.

Vui thụ hưởng từng giây từng phút,
Của mang về vùn vụt sang tay.
Một ngày thức giấc chợt hay,
Tiền nong đã chấp cánh bay qua cầu.

Người tình nhỏ giờ đâu biệt tích,
Chỉ công an đến tịch thu nhà.
Chủ quyền tên của người ta,
Tên mình chẳng có, xót xa ra đường.

Ôm trọn nỗi đau thương về Mỹ,
Tìm gia đình nấn nỉ ỉ ôi.
Nhưng dù gãy lưỡi mòn môi,
Vợ con nhất quyết trọn đời không tha.

May mắn được vô nhà dưỡng lão,
Sáng trưa chiều trệu trạo miếng ăn,
Đêm dài mộng寐 trôi lẩn,
Hoang mang nẻo nhớ, nhọc nhằn lối quên.

Vết son vẫn hằn trên tóc bạc,
Chôn mờ tàn, lác đác sao rơi.
Trong căn phòng trọ cuối đời,
Có người ngồi nấn tuổi trời mà đau.

Trần Văn Lương
Cali 2/2016

Nguồn: <http://tranvanluong.blogspot.com.au/2016/02/son-han-tren-toc-bac.html#more>

Gửi Lên: Lê-Thụy-Chi

Ngày 21/12/2016

www.vietnamvanhien.net